

Στην μέλλουσα κρίση θα κριθούν εκείνοι που δεν υπάκουσαν στο Λόγο του Θεού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

[ta-eisodia-tis-Theotokoy-stin-Agia-Grafi«Aenai-EpAnastasi1](#)

»Και θα είναι ανεκτότερη η γη των Σοδόμων και της Γομόρας από ό,τι η ημέρα της κρίσεως για αυτούς (Ματθ. 10,14-15), Πρόσεξε! Στην τελική κρίση θα σου ζητηθεί λόγος για το τι έκανες με τους λόγους του Θεού, για το αν τους υπάκουσες και υιοθέτησες, αν χαιρόσουν ή ντρεπόσουν γι'αυτούς. Αν ντρεπόσουν γι' αυτούς, και ο Θεός θα ντραπεί για σένα «όταν έλθη εν τη δόξη του Πατρός Αυτού μετά των αγγέλων των αγίων» (Μαρκ. 8,38). Λίγες είναι οι λέξεις των ανθρώπων που δεν είναι έρημες και κενές, γι' αυτό και είναι λίγες εκείνες για τις οποίες δεν θα κριθούμε (Ματθ. 12,36). Για να αποφύγει αυτό ο άνθρωπος πρέπει να μελετήσει και να μάθει τα λόγια του Θεού από την αγία Γραφή, να τα οικειοποιηθεί. Γιατί γι' αυτό το λόγο ο Θεός τα ανακοίνωσε στους ανθρώπους, για να τα κάνουν κτήμα τους και μέσω αυτών να κάνουν δική τους και την ίδια την Αλήθεια του Θεού. Σε κάθε λόγο του Σωτηρος υπάρχει περισσότερη αιωνιότητα και αφθαρσία, απ' ό,τι σ'ολόκληρο τον ουρανό και σ' ολόκληρη τη γη με ολόκληρη την ιστορία τους. Γι' αυτό ο Κύριος είπε: «... Ο ουρανός και η γη παρελεύσονται, οι δε λόγοι μου ου μη παρέλθωσιν» (Ματθ. 24,35). Αυτό σημαίνει ότι στους λόγους του Σωτήρος υπάρχει ο Θεός και κάθε τι θεϊκό, γι' αυτό δε θα παρέλθουν. Ο άνθρωπος που τους οικειοποιείται γίνεται πιο άφθαρτος από τον ουρανό και τη γη, γιατί μέσα σ'αυτούς υπάρχει μία δύναμη που κάνει τον άνθρωπο αθάνατο και αιώνιο. Η εκμάθηση των λόγων του Θεού και η εκπλήρωσή τους κάνει τον άνθρωπο-συγγενή του Κυρίου. Αυτός ο ίδιος το δήλωσε όταν είπε: «...Μήτηρ μου και αδελφή μου ουτοι εισίν οι τον λόγον του Θεού ακούοντες και ποιούντες» (Λουκ. 8,21). Τούτο σημαίνει: Ακούς, διαβάζεις τον λόγο του Θεού; Είσαι κατά το ήμισυ αδελφός του Χριστού. Τον εκτελείς; Είσαι ολόκληρος αδελφός του Θεού. Και αυτό είναι χαρά και προνόμιο μεγαλύτερο και από τα αγγελικά προνόμια. Με την μελέτη της Αγίας Γραφής η ψυχή ξεχειλίζει από μία μακαριότητα που δεν μοιάζει με τίποτα το γήινο. Ο Σωτήρας αυτήν εννοούσε όταν είπε: «...Μακάριοι οι ακούοντες τον λόγο του Θεού και φυλάσσοντες αυτόν» (Λουκ. 11,28).

Πηγή: Έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος, Ναύπλιο